

Kommissionen har inlett en undersökning på grundval av de uppgifter som parlamentsledamoten har lämnat. Kommissionen har skickat ett brev till de grekiska myndigheterna i vilket man begär information om efterlevnaden av rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975⁽¹⁾, ändrat genom rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 om avfall⁽²⁾. Efter att den har fått svar från de grekiska myndigheterna kommer kommissionen att undersöka om det finns någon som helst oförenlighet med ovan nämnda gemenskapsbestämmelser och den kommer att vidta de nödvändiga åtgärderna för att gemenskapens miljölagstiftning skall uppfyllas.

⁽¹⁾ EGT L 103, 25.4.1979.

⁽²⁾ EGT L 206, 22.7.1992.

⁽³⁾ EGT L 194, 25.7.1975.

⁽⁴⁾ EGT L 78, 26.3.1991.

(2002/C 160 E/081)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3206/01

från Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE)
och María Sornosa Martínez (PSE) till kommissionen

(22 november 2001)

Ämne: Plastförgasningsanläggningen Poliglás i Ribesalbes

I sitt svar på fråga E-2153/01⁽¹⁾ förklarade kommissionen sig beredd att inleda en undersökning om anläggningen Poliglás i Ribesalbes för att fastställa om de spanska myndigheterna inte respekterat direktiv 85/337/EEG⁽²⁾ om bedömning av inverkan på miljön. Några dagar efter att parlamentsfrågan lagts fram publicerades i Generalitat Valencianas offentliga tidning ett miljökonsekvensutlåtande, som inte bara kom sent och märkligt kort efter att den nämnda frågan lagts fram utan även uppvisar möjliga brister när det gäller direktiv 85/337/EEG.

Skulle kommissionen kunna fastställa om det miljökonsekvensutlåtande som Generalitat Valenciana publicerat uppfyller de krav som gemenskapslagstiftningen påbjuder?

Kan kommissionen uttala sig, såsom den utlovat i svaret på fråga E-2153/01, om det i anläggningen Poliglás fall även har förekommit en överträdelse av direktiv 90/313/EEG⁽³⁾ om rätt att ta del av miljöinformation?

I den skrivelse från kommissionen som frågeställarna mottagit fanns inget godtagbart svar på frågan om de plaster som utnyttjas i anläggningen Poliglás. Dessa plaster (förpackningar som kommer från kemisk och keramisk industri) är att klassa som farligt avfall enligt såväl gemenskapens som Spaniens lagstiftning eftersom de innehållit annat farligt avfall. Både företaget och den Valencias regering anser dock att det rör sig om ofarliga rester bara för att de tvättats innan förbränningen. Kommissionen förklarade att den inte hade tillräckligt med information om detta.

Som fördragens väktare ombeds kommissionen att svara på följande frågor:

- Är kommissionen beredd att inleda en undersökning om de fakta som framkommit om dessa plaster?
- Anser kommissionen att plasterna inte längre är att betrakta som farliga bara för att de genomgått en tvätt, trots att de innehållit farliga ämnen?
- Kan man på grundval av gemenskapslagstiftningen avgöra om detta system är förenligt med hälsoskydd och rätten till säkerhet?

⁽¹⁾ EGT C 81 E, 4.4.2002, s. 118.

⁽²⁾ EGT L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽³⁾ EGT L 158, 23.6.1990, s. 56.

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar*(25 januari 2002)*

Kommissionen tackar parlamentsledamoten för miljökonsekvensbeskrivningen för projektet i fråga.

Kommissionen har med miljökonsekvensbeskrivningen som grund vänt sig till de spanska myndigheterna för att kontrollera om de studier och rekommendationer som läggs fram i beskrivningen har genomförts.

När det gäller bristande tillämpning av rådets direktiv 90/313/EEG av den 7 juni 1990 om rätt att ta del av miljöinformation vill kommissionen upplysa parlamentsledamoten om följande.

Kommissionen förklarade i sitt svar på den skriftliga frågan E-2153/01 ⁽¹⁾ att den information som frågan innehöll inte räckte för att kommissionen skulle kunna avgöra om någon begäran om information verkligen ställts till de spanska myndigheterna, eller om en sådan begäran behandlats på ett sätt som utgjorde ett brott mot direktivet. Kommissionen känner alltså varken till om någon begäran om information har lämnats, en eventuell begärans innehåll, till vilken myndighet begäran ställts eller vilket svar som lämnats.

Om en myndighet i strid mot direktivet vägrar lämna ut information skall den som begärt informationen överklaga i enlighet med de spanska bestämmelser som införts för genomförandet av artikel 4 i direktivet.

Kommissionen hade alltså inte tillräckligt underlag för att avgöra om någon brutit mot direktiv 90/313/EEG, och ansåg sig därför inte kunna ta upp frågan med de spanska myndigheterna i samband med den begäran om information som kommissionen sände med anledning av den skriftliga frågan E-2153/01.

När det gäller plastavfallet har kommissionen begärt information om vilka åtgärder de behöriga myndigheterna vidtagit för att försäkra sig om att förpackningarna rengörs på ett sätt som innebär att resterna av de farliga ämnena understiger gränsvärdena, och att riskerna med förpackningarna därmed undanröjs och den plast som förädlas vidare inte (efter rengöringen) längre är att betrakta som farligt avfall.

⁽¹⁾ EGT C 81 E, 4.4.2002, s. 118.

(2002/C 160 E/082)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3211/01**från Kathalijne Buitenweg (Verts/ALE) till kommissionen***(22 november 2001)*

Ämne: Uppehållstillstånd för par av samma kön

I svaret på min fråga P-2438/01 ⁽¹⁾ om konsekvenserna av möjligheten för par av samma kön att ingå äktenskap i Nederländerna påpekades det att kommissionen inte har befogenheter att tvinga en medlemsstat att erkänna sådana äktenskap eller att bevilja uppehållstillstånd med anledning av sådana äktenskap. Detta anser kommissionen alltså som ett ofrånkomligt faktum, oavsett om de berörda makarna kommer från en medlemsstat eller från något tredje land. Jag för min del tvivlar inte på att några sådana befogenheter inte föreligger. Men det var inte heller det som min fråga handlade om. Jag frågade bara om kommissionen förvissat sig om att det inte skulle uppstå några problem med uppehållstillstånden.

Kommissionen har i sitt svar tillkännagivit att den sedan dess givit i uppdrag att ett äktenskap enligt nederländsk lag, vilket en tjänsteman ingått med en person av samma kön, skall behandlas på samma sätt som vilket äktenskap som helst.

Kan kommissionen ge mig besked om huruvida och i så fall hur många gånger det hänt sig att en medlemsstat vägrat bevilja uppehållstillstånd för en make eller maka till någon tjänsteman vid någon institution?